

Üçüncü şahadet: Eşhedü anne Aliyyen Veliyullah

<"xml encoding="UTF-8?">

Önsöz: Bismillahirrahmanirrahim

Yazar: Şeyh Ali rıza Yeşil KAYA

Üçüncü şahadet hakkında kısa bir araştırmamız olmuştur "Eşhedu Anne Aliyyen Veliyullah" bu konuya girmeden önce Hz. Ali (as)'ın hakkında küçük bir öz geçmişini siz sayın değerli okuyucularımıza aktaralım düşündük.

İnşallah Hz.Ali (as)'ın hakkını siz değerli kardeşlerimize en güzel bir şekilde açıklamaya çalışa bildikse ne mutlu bize.

Bildiğiniz gibi Elinizde bulunan bu değerli eser; Muhakkik İsmail Hüseyini Maraşi'nin, İcma'yyat-u Fıkh'iş- Şia adli eserinden ve yine Ahvet'ul-Akvalı Min Ahkam'iş-Şeria Adli kitaplarından zahmetimle toplanılmıştır.

O eserlerin birinci cildinden yapılmış bir çevridir: Derin, kapsamlı geniş ve tutarlı delillerle ispatlanmış olup, ilmi ve güçlü bir eser unvanıyla Sünni üniversiteler ve medreseler tarafından haklı bir yere sahip olunmuş ve kabul görmüştür.

Masala Kahire'deki El-Ezber üniversitesi ustaları ve talebeleri, muallifte yazdıkları mektupta bu eserini ders kitabı olarak okumaya karar verdiklerini belirtmişlerdir.

İcma'yyat adıyla tanınan ve birkaç ciltten oluşan bu eser, fıkıh ilminin tüm konuları hakkında Şii Mezhebinin görüşlerini beyan etmektedir.

Bu eserin birinci cildinin bir kısmı "ezan ve kamette şahadet-i Selase" Yani Ezan ve kamette söylenen "Eşhedu enne Aliyyen Veliyullah" bu bölümü hakkındadır.

Bu derlediğim notlarımı asıl kaynağında Dinin Mukaddes şiarı olan ezan ve "şahadeti selaset" hakkındaki Şii mezhebinin görüşleri kendi içinde yapıcı delillerle ortaya koyulmuştur.

Namaz ve namazın başında okunan ezan ve kama tin sırrını bu eşsiz ve engin derslerle daha iyi öğrenip, bu bilgilerle ibadet ede bilmemiz için bu kitabın içindekilerden oluşan konumuzla ilgisi olduğundan siz değerli kardeşlerim için hazırlamış olduk.

Ki Ezan ve kametin hedeflerinin hakkıyla anlaşılması ve sağlam bir şekilde hareket ederek bu kitaptan faydalanmayı ümit ediyorum. Aslında kastım kitap çıkarmaktı ama inş dergide yayınlandıktan sonra ilgi olursa inşallah dergi sorumlularına izin veriyorum bunu kitap olarak çıkara bilirler. Allah yar ve yardımcınız olsun inş .

Bildiğiniz gibi konuya girmeden en azından birazda olsa Hz Ali (as)'ın hakkında bir bilgimiz

olsun ki

bu değerli eseri daha güzel bir şekilde anlaya bilelim ki bu insanın yüceliği ve değeri , neden unutulmak istenmiştir sizin gibi değerli kardeşlere aktararak mazlumların hakkını savunma dır ilkesiyle yola çıkarak Allah yar ve yardımcımızdır diyoruz başarılar bizi beklemektedir

Hz.Ali(as)'ın Kısaca hayatı

Hz. Emir-ül Müminin Ali (a.s), Beni Haşim kabilesinin en büyüğü, Hz. Peygamber-i Ekrem'in amcası Abu Talip'in oğludur.

Hz. Abu Talib, Hz. Peygamber (s a a) efendimizi çocukluk döneminden itibaren kendi evinde büyütüp himayesi altına almış, Hazret'in peygamberliğe seçilmesinden sonra da hayatta bulunduğu sürece o ilahi nuru, kâfirlere, özellikle de Kureyş kâfirlerine karşı korumuş, bu uğurda hiçbir fedakârlıktan geri durmamıştır.

Hz. Ali, (a a) "meşhur rivayete göre" bi'setten on yıl önce dünyaya gelmiştir. Altı yaşında iken de Peygamber'in isteği üzerine, Mekke ve yöresinde meydana gelen kuraklık nedeniyle maddi sıkıntıya giren babasının yanından ayrılarak, Peygamber'in evinde yaşamaya başlamış, böylece bizzat o Hazret'in eğitimi altına girmiştir.

Bu arada Hz. Resul'ü Ekrem, gelenek haline getirdiği Hıra dağındaki yıllık ibadeti esnasında ilk vahiy inerek peygamberliğe seçildikten sonra eve dönüp olayı anlattığında, o Hazret'e ilk iman getiren kişi Hz. Ali (a.s) olmuştur.

Yine İnzar ayeti ismiyle meşhur olan "En yakın aşiretini uyar" [3] ayet-i kerimesi nazil olarak Peygamber-i Ekrem yakın akrabalarını uyarmakla görevlendirildiğinde, Hz.. Resul akrabalarını toplayarak onlara: "Sizlerden kim, benim bu görevimde bana yardım etmeye hazırdır ki, benim kardeşim, vasim ve aranızda halifem olsun?" buyurduğunda, onların arasından yalnızca Hz. Ali (a.s) ayağa kalkarak imanını ibraz etmiş, buna müteakip Peygamber-i Ekrem (s a a) de mübarek elini Hz. Ali'nin omzuna koyarak:

"Bu benim kardeşim, vasim ve sizin aranızdaki halifemdir; onu dinleyin, ona itaat edin" buyurarak o Hazret'in iman etmesini kabul etmiş ve İslam dininin ilk başından itibaren kendinden sonra Hz. Ali'nin geldiğini vurgulamıştır.

Böylece Hz. Ali (a.s) Müslümanlar arasında ilk iman getiren ve hayatı boyunca Allah'tan başkasına tapmayan ilk şahsiyet olmakla birlikte, Hz. Resulullah (s.a.a)'dan sonra İslam dininin ikinci şahsiyeti oluvermiştir. [4]

Hz..Ali (a.s), Hz..Peygamber-i Ekrem'in hicretine kadar devamlı onunla birlikte olmuş, düşmanlarına karşı onu savunmuş, kafirlerin ,Allah Resulü'nü katletme kararı aldıkları hicret gecesi de Ali (a.s), canını feda etmek pahasına, Peygamber efendimizin yatağında yatmıştır. Hz..Resul-ü Ekrem bu sayede gizlice evden ayrılarak emniyet içerisinde Medine'ye doğru yola

koyulabilmiştir.[5]

Hız. Resulullah'ın emniyete kavuşmasından sonra da o Hazret'in vasiyeti üzerine, Peygamber-i Ekrem'in nezdinde emanet olan halkın emanetlerini sahiplerine iade ederek annesini, Resul-ü Ekrem'in sevgili kızı Fatime Zehra'yı başka iki kadınla birlikte alıp Medine'ye doğru hareket etmiştir.[6]

Medine'de devamlı Resulullah'la birlikteydi. Peygamber-i Ekrem hiçbir zaman gizlide ve açıkta onu kendisinden ayırmadı. Biricik sevgili kızı Hz. Fatma'yı zevce olarak ona münasip gördü. Müslümanlar arasında kardeşlik akdi okuttuğunda, Ali'yi (a.s) kendisine kardeşliğe layık gördü.[7]

Ali (a.s) ,Hz..Peygamberin katıldığı tüm savaşlarda hazır bulundu. Bir tek Tebuk savaşına katılmadı. O da Peygamberin emri ile Medine'de Peygamberin yerinde kaldığı içindi. İşte o zaman, yine Hz. Ali'nin seçkin makamını ümmetine bildirmek gayesiyle Hz. Ali'ye hitaben: "Sen bana oranla Harun'un Musa'ya oranla sahip olduğu mevkie sahipsin; ancak benden sonra peygamber gelmeyecektir" buyurdu."[8] Böylece peygamberlik dışında sahip olduğu makamlarının tamamın Hz. Ali (a.s)'da da bulunduğunu açıkça gözler önüne sergiledi.

Hız. Ali hiç bir savaşta geri adım atmadı; hiçbir an düşmandan kaçmadı; hiçbir şart altında Peygamberin emrinden çıkmadı. İşte bu nedenledir ki, Peygamber-i Ekrem'in: "Hiç bir zaman Ali haktan ve hak da Ali'den ayrılmaz"[9] övgüsüne mazhar oldu.

Hız..Ali (a.s) Hz. Peygamber'in vefatında otuz üç yaşındaydı. Tüm dini faziletlere sahip olup, sahabe içerisinde her açıdan en seçkin mevkide olmasına ve Hz. Resulullah (s.a.a)'ın ümmete açıkça: "Ben kimin mevlası (efendisi) isem Ali de onun mevlasıdır" [10]

Ve Hz."Ali benden sonra her mü'min erkeğin ve mü'me kadının velisidir" [11] buyurmasına rağmen o Hazret'in genç olması ve Peygamber'in savaşlarında kâfirlerden birçoğunu öldürüp, onlardan düşman kazanması bahane edilerek hilafetten kenara itildi.

Böylece o Hazret'in eli tüm genel olaylardan kesildiğinde evinin bir köşesine çekilerek özel kişileri eğitmeye başladı. Peygamber'in vefatından sonra 25 yıl, üç halifenin hilafet zamanı geçti. Üçüncü halife Osman öldürüldüğünde halk Hz. Ali'ye (a.s) biat ederek onu hilafete seçti.

Hız. Ali (a.s) dört yıl dokuz ay süren hilafeti müddetinde Peygamber'in sirenine uyup, hilafet'e inkılâp ve kıyam ruhu verdi. Toplumda çeşitli ıslahlara (değiştirmeler) başvurdu.

Elbette bu ıslahlar, bir kısım çıkar peşinde koşanların zararına olduğu için sahabeden bazıları, Ümmi-ül Müminin "Ayşe" "Talha" "Zübeyir" ve "Maviye" liderliğinde üçüncü halifenin kanını bahane ederek halifeye karşı çıkıp, çeşitli çirkin olaylara sebebiyet verdiler.

O hazret bu fitneleri yatıştırmak için Basra yakınlarında Ayşe, Talha ve Zübeyir ile savaştı ve bu savaş, Cemal savaşı adında maruf oldu. Irak ve Şam sınırlarında Maviye ile savaştı; bu savaş Saffın savaşı adını aldı ve bir buçuk yıl devam etti. Nehrevan adıyla maruf olan muharebesinde de Hariciler ile savaştı.

Böylelikle o hazretin hilafet müddetice gösterdiği çabaların birçoğu iç kargaşaları gidermek yolunda geçti. Çok geçmeden Hicretin 40. yılı Ramazan ayının 19. günü Küfe mescidinde, sabah namazında, Hariciler tarafından yaralanıp iki gün sonra şehit oldu.[12]

Hz.. Emir-ül Müminin (a.s) tarihin tanıklığına, dost ve düşmanın itiraflarına göre insani değerlerde hiçbir eksikliği olmayıp İslami faziletlerde Peygamberin terbiyesine tam bir örnek idi. Onun şahsiyeti hakkında yapılan bahisler, Şia ve Ehli-i Sünnet ve bu konuda bilgi sahibi olanlar tarafından yazılan kitaplar hiç kimse hakkında olmamış ve yazılmamıştır.

Hz..Ali (a.s) ilim ve bilgi açısından Hz..Peygamberin ashabı arasında en üstünüdür. İlmi açıklamalarıyla özgür kanıtlama ve burhan tarzını ortaya koyduğu gibi, ilahi öğretilerde ve felsefi bahislerde de bulundu.

Kuran'ın lafzını korumak için Arapça dilbilgisi kurallarını icat ettiği gibi Kuran'ın batınında da konuştu. Hitabet etmekte en becerikli, Araplar içinde şecaatte dillere destan idi. Peygamberin zamanında ve ondan sonra yaptığı savaşlarda hiçbir zaman paniğe kapılmadı.

Defalarca çeşitli olaylar örneğin Uhud, Huneyn, Hayber ve Hendek gibi savaşlarda Peygamberin ashabı ve ordusu paniğe kapılıp titrediler, bazıları da kactılar . Fakat Hz..Ali (a.s) bunların hiç birinde düşmana sırt çevirmedi. Savaşta ün kazanan yiğitlerle savaştığında hiçbiri kurtulamadı.

Bu güce sahip olduğu halde güçsüzlerle savaşmadı. Kaçanı takip etmedi, gece saldırı yapmazdı ve suyu düşmana kesmezdi.

Hayber savaşında hücum edip kalenin kapısını yerinden söküp bir kenara atması tartışılmaz

tarihi bir realitedir .[13]

Yine Mekke'nin fethinde Peygamber-i Ekrem (s.a.a) putların kırılmasına emir verdiğinde Ali (a.s), Peygamberin isteğiyle, o hazretin omuzlarına ayaklarını koyarak Kâbe'nin üzerine çıkıp, oraya dikilen taştan yontulmuş koskocaman Hübel denilen putu yıktı.[14]

Ali (a.s) takva ve abitlikte de tek idi. Onun sertliğinden şikâyet edenlerin cevabında, Peygamber; "Onu kınamayın. Çünkü o Allah'a âşıktır." buyurdu.[15]

Sahabeden olan Abu Der da, o hazretin kupkuru cesedini Medine hurmalıklarının birinde görünce haber vermek için onun evine gelip Hz. Fatma'ya "Kocandan taraf başın sağ olsun" dedi. Peygamberimizin kızı "Amcam oğlu ölmemiş, ibadet ederken ilahi korkudan bayılmıştır. Onun bu hali çokça görülmektedir" buyurdu.

Hz..Ali'nin (a.s) fakirlere yardım etmesi, emri altında olanlara muhabbet etmesi, çaresizlerin imdadına koşması, cömertliği ve affı hakkında bir çok kıssalar vardır. Eline geleni Allah yolunda fakir ve miskinlere verip kendisi çok zor koşullarda yaşıyordu.

Çiftçiliği, fidan dikmeyi, su kuyuları kazmayı ve bayır yerleri yeşillendirmeyi severdi. Fakat bu yolda elde ettiği şeyleri fakirlere vakfederdi. O Hazretin vakıfları "Ali (a.s) sadakaları" adında meşhurdur. Hilafetin sonlarında bunların epeyce (yirmi dört bin dinar) geliri vardı.[16]

Kısaca Hz.Ali (as)'n hayatından bir bölüm size aktardık. İlk önce ezanın nasıl okunuşunu yazmadan önce kametin okunuşunu yazacağım daha sonra ezani yazacağım bunlardan sonra inş konumuza başlayacağız.

MUAZZİNİN HAKKI

İmam seccad (a s) buyuruyor ki: Bil ki ezan söyleyenin Hakkı şunlardır;

1-Sana Allah'ı yad etmen gerektiğini hatırlatır.

2-Seni Allah'tan nasıp almayı davet eder.

3-İlahi Vecibeler yerine getirmende sana yardımcıdır.

Bu nedenle, Sana iyiliği dokunan kimselere ettiğin gibi ondanda teşekkür et"

KAMET "kamet on yedi cümledir"

Allah-u Ekber "2"

Eşhedu en la ilahe ilallah "2"

Eşhedu enne Muhammeden Resulullah "2"

Eşhedu enne "Emir'el-müminine" Aliyyen Veliyullah "2"

Hay ye ale's-Salah "2"

Hay ye ala'l-Felah "2"

Hay ye ala hayr'il-amel "2"

Ged gamet'i-salah "2"

Allah-u Ekber "2"

La ilahe illallah "1"

EZANIN OKUNUŞU "Ezan on sekiz cümledir".

Allah-u Ekber "4"

Eşhedu en la ilahe ilallah "2"

Eşhedu anne Muhammenden Resulullah "2"

Eşhedu enne "Emir'el-müminine" Aliyyen Veliyullah "2"

Hay ye ale's-Salah "2"

Hay ye ala'l-Felah "2"

Hay ye ala hayr'il-amel "1"

Allah-u Ekber "2"

La ilahe illallah "2"

ÜÇÜNCÜ ŞAHADETİN İSBATI

Ezan ve kamette Allah'ın birliğine ve Hz. Peygamber "s a a" 'in Risale tine şahadetten sonra Emir'ül -müminin Hz. Ali "as" 'ın da vilayetinde edilen şahitlik , "Eşhedu enne Aliyyen veliyullah" cümlesinden oluşur.

Şiiiler öteden beri geleneğe uymuşlar ve bunu, kendilerine şiar edinmişlerdir. Diğer Müslümanlar da Şiiileri bu özellikleri ve geçmişleriyle tanımaktadır.

Şii ulamasının konu hakkındaki meşhur, hatta icmai görüşü şudur ki; bu şahadet her ne kadar imanın erkânındansa da ezanın kısımlarından değildir.

Merhum Şeyh Sadık, "Üçüncü şahadetin ,ezanın kısımlarından olmadığını söyleyenleri eleştirmiş olsa da " "biz insaflı bir tutumla delilleri ve eserleri, özellikle Hz. Peygamberimiz "s a a" 'in yaşamını ,Zalimlerin suçsuz insanlar üzerine eziyetlerin tarihini, ((Herkesin gayet iyi bildiği gibi Ümeyye oğulları ve benzerleri Hz..Ali "as" 'ın faziletlerini örtmek için gece gündüz gayret sarf ediyorlardı.

Uygun olmayan sözlerle, haşa sünme haşa, la net ve küfürlerle ,hatta namazlarda bile insanları Hz,Ali "as" 'dan ve ailesinden uzaklaştırmaya çalışıyorlardı.

Haşim oğulları'na karşı var olan eski düşmanlıkları ve kinleri o dereceye ulaşmıştı ki bu aşırı bir küstahlıkla, Efendimiz "s a a" 'in şahsına ihanet etmeye kadar varıyordu. Yine Ümeyye oğulları ailesi O efendiler efendisinin "s a a" mübarek adını ezanda işitmeye dahi tahammül edemiyordu.

Muaviye, Hz. Ali "s a" 'a ve ailesine karşı geçmişe dayanan düşmanlığından dolayı, ezan da efendimiz"s a a" 'in ismini duyduğu zaman ki rahatsızlık ve kıskançlık o kadar ağır basıyordu ki "Ne zamana kadar işiteceğim" demekten kendisini alamıyordu.

Maviye dostu olan Muğeyre b.Şube'ye şöyle demişti:"Biliyorsun ki günde beş kere "Eşhedu anne muhammenden Resulullah" denilerek Haşim oğlları'nın ismi haykırılıyor. Ey annesi ölücesin adam!.Söyle ,Bunlar söylendikten sonra bizim için geriye ne kalıyor ?.Yemin ederim ki Muhammed'in ve İslam'ın isimlerini gömmedikçe oturmayacağım)). " "

Aynı zamanda Ehli-i Beyt ve masum imamlar "as" hakkında ki nazil olan ayet ve rivayetleri araştırdıktan sonra kolaylıkla söyleye biliriz ki Hz. Peygamber "s a a" in, nübüvvet hariç, sahip olduğu büyüklük ve keramet, onun halifesi, dinin ve efendimizin savunucusu Emir'ül müminin Hz. Ali "as" için de geçerlidir.

Bu kerametlerin kabulü de Şii mezhebinin zaruretlerindendir. Gayet'ul-Meram adlı kitapta, İmam Muhammed bakır "as"ın babası imam Zeynel Abidin "as" dan nakil ettiği şöyle bir rivayet zikir edilmiştir: Hz:Peygamber efendimiz "s a a", Hutbelerinden birinde Hz..Ali "as"a şöyle buyurdu: "Ey Ali!.Allahın beni kıldığı bir fazilet yok ki senide o faziletin aynıyla üstün kılmamış olsun".

Kısaca, bu sözlerden anlaşılan şudur ki, peygamberlik makamı dışında peygamber efendimizin "s a a" in sahip olduğu tüm keramet ve imtiyazlara Hz. Ali "as"ın da sahipti.

Bunlardan biri de gerek Peygamber efendimiz "s a a"ın gerekse Hz. Ali "as"ın sahip olduğu velayet ve imamet makamıdır. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, risalet makamı dışında hiçbir bunun dışına çıkmaz.

Bu konuda mübahale ayetinden istifade edile bilinir.(Ali İmran ayet/ 41)((Bu konunun özeti şudur: Hicri 9,yılın da altmış kişiden oluşan Necran Mesihlilerinden bir gurup, başpiskopos Abu Harise, Necra'nın ailesinden olan Eyhem de bunların arasındaydı.

Ebdulmesih başkanlığında Medine'de Hz. Peygamber "s a a"ın huzuruna geldiler. Efendimizin İslam hakkında ki sohbet ve bahisleri onları ikna etmedi. Allah'tan kendisine bildirildiği üzere onlara "Mubahale" teklifinde bulundu "Mubaahle" yani tarafların birlikte, bir yerde toplanıp haksız olan, batıl yolda olan taraf hakkın da Allah'ın gazabını istemektir ki buda hakkın ve haklının ortaya çıkmasını sağlayacaktır.

Ali İmran süresinin / 61'inci ayetinde de Allah'ın Hz. Peygamber "s a a"e hitabı şöyleydi: "Sana

iyice Bildirdikten sonra gene bu hususta tartışan olursa de ki: gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım; biz bizzat gelelim, sizde gelin. Ondan sonra dua edelim ve Allah'ın lanetini yalancılara havale edelim".

Mubahale zamanı gelip çatığı zaman Necran heyeti Medine'nin dışında bir yerde toplandılar. Ansızın Hz..Peygamber "s a a"nın yanında Hz..Ali "sa",Hz..Hasan,Hz..Hüseyin "as" ve Hz..Fatıma "as" olduğu halde o tarafa doğru gelmekte olduğunu gördüler .Baş piskopos Abu harise ,yanındakilere şöyle dedi.

"Öyle yüzler görüyorum ki onların dudaklarının dua ve ya da bed dua için kıpırdaması, en büyük dağları yerinden söküp atmaya yeter.

Bu sözler Necran heyetinin mühaleden çekilmesi, her iki tarafın bir anlaşma yapması ve Hristiyan ruhanilerinin asillerinin, efendimiz "s a a"nın maneviyatına teslim olmalarıyla neticelendi.

Tüm Müslümanların üzerinde hem fikir olduğu mubahale hadisesi Şii ve Sünni kitaplarında sağlam istinatlarla "delillerle" ve şerhleriyle birlikte bulunmaktadır. Konuyla ilgili ve alakalı artı daha detaylı bilgi için bu değerli kitaplardan " " müracaat edebilirsiniz.

Yükarıda ki ayeti, Hz.Ali "as"ile alakalı bir delil olarak getirmemize sebebi olmuştur ki; Ayette ki "Enfusena" Nefsizim Kelimesiyle Hz..Ali "as"ın varlığı kast edilmiştir ki Hz..Peygamber efendimiz "s a a"nın şahsi makamında kullanılmıştır.

Dikkat edilecek olursa Hz..Peygamber "s a a" mubaha leye giderken yanında Hz..Ali "as",Hz..Hasan,Hz..Hüseyin, ve Hz..Fatıma " s a a"ı Almıştır ve ayette de sırasıyla çocuklar ,eşler ve nefisler tabiri kullanılmıştır ki Buda Hz..Ali "as"ın nübüvvet makamı hariç tüm yönleriyle efendimiz "s a a" ile aynı makamda ve menzilde olduğunu göstermektedir.

Ehl-i Sünnetin tanınmış müfessirlerinden Fahri Razi, Şii ulamlarından birinin nakil ettiğine göre, bu delillendirmeyi nakil ettikten sonra, ikna edici vermeksizin sadece red etmekle yetinmiştir. " "

Her hali karda mübahale hakkında ki ayet ve mutavâtır hadisler, Efendimiz "s a a"nın vefatından hemen sonra hilafete Hz..Ali "as"ın gelmesi gerektiğine, Onun efendimizle "s a a" ayniyetliğine yani Efendimiz "s a a"nın nefsi olduğuna, güçlü bir delil teşkil etmektedir.

Buna ilaveten Hz..Ali "a s"Hz. Peygamber "s a a"nın tıpkısı olmasından dolayı Efendimiz "s a a" hariç tüm peygamberlerden üstün olduğunda söyleye biliriz. Konuya daha iyi açılmak gerekirse, Enfusena "nefislerimiz" kelimesi kuşkusuz Allah resulünün "s a a" in şahsına işaret etmektedir.

Zira ayette "nefislerimizi davet edelim"deniyor, kastedilen, Efendimizin şahsi olsaydı,"nefislerimizi davet edelim" manası anlamsız olurdu. Dolayısıyla "enfusena" kelimesiyle kastedilenlerin, Hz. Peygamber "s a a" in şahsı unvanıyla "sıfatıyla" mubaha leye davet edilenin, Hz..Ali "as" in olduğunu söylemekten başka bir çıkar yolumuz yoktur.

Ezanda ilk ve ikinci şahadetten sonra "Allahın birliğine ve onun peygamber "s a a" ın risale tine şahadet" üçüncü şahadeti etmek "imam Ali "as"ın velayetine şahadet" kesinlikle her yerde gerekli ve meşrudur.

Örnek olarak, Allame tebersi Abu Mansur Ahmet b.Ali b.Abu talib Tebersi Hicri 5 ve 6 yüz yılında yaşayan İbn-i Şehraşup "Reşiduddin Muhammed b.Ali b.Şehraşup Mazendarani" inin üstadı idi. İbn-i Şehraşup, hiçri altıncı yüz yılın en seçkin âlimlerdendir.

Ve Menakıb-ı Al-i Ebi Talib adlı eserin de sahibidir. Hicri 588 yılında halep'te vefat etmiştir. "tebersi, İhticac, Önsüz, c.1,s.1-2"İhticac yazarı Allame Tebersinin, şeyh Saduk'a kadar isnadı şu şekildedir. "O, abit bir alim olan Mehdi b.Ebu harb Hüseyin Maraşi'den, O.da Abu Abdullah Cafer b. Muhammed b.Ahmed Duristi'den,O,da üstadı şeyh Sadıktan ..." "Ayetullah Uzma Hui,Mücem-u Rical'il-Hadis"

İhticac Adlı kitabında Allame Tebersi, İmam Sadık "as"dan şu hadisi nakil eder: Hz.Peyğamber "s a a" Miraç gecesini ve göklerde ki seyrini bir hadisinde anlatırken, Aşrın üzerinde La ilahe illallah, Muhammed Resulullah,Aliyyen veliyullah yazılı olduğunu söylemiştir." Ve Şunu ekler İmam Sadık "as" "içinizden biri biri "la ilahe illallah ve muhammenden Resulullah" dediğinde Hz.Ali "a s" ında Emir'ül-Müminin olduğunu söyleyin.

İhticac-ı tebersi, c.1,s.230-231.İmam Ali "as"ın vilayetinde, fasılsız olarak ilk iki şahadetten sonra şahitlik etmek hususunda çok sayıda rivayet var. Teberruken bunlardan bir kaçını deyineceğim.

a-Sinan b.Tarif'in naklettiğine göre, İmam Sadık "a a" Buyurmuştur ki : "Biz, Allah'ın ismini Yücelttiği ilk aileyiz. Zira Allah-u taala yeri ve göğü yaratırken münadiye üç defa Eşhedu en la ilahe illallah, üç kere Eşhedu enne Muhammeden Resulillah, Üç kerede Eşhedu enne Aliyyen emir'el-Müminine hakan diye seslenmesini Emir etmiştir " "

b-İbn'i Mesud,HZ.Peygamber "s a a"den naklettiği bir rivayette şöyle diyor: La ilahe illallah , Muhammed Resulullah , Aliyyen veliyullah , desin " "

c-Abdullah b.Selam, Hz. Peygamber efendimizin "s a a" ın böyle buyurduğunu rivayet eder : "Hamd bayrağının (kıyamet gönü Ali "as"ın taşıyacağı bayraktır) oun üstünde şöyle yazıyor: Bismillahirrahmanirrahim , Elhemdu lillahi Rabbil alemin , la ilahe illallah , Muhammed Resulullah , Aliyyen veliyullah . " "

d-Ehli sünnet ulamsından Hafız Ebu Muhammed b. Ebu'l-Fevaris, el-Erbain adlı kitabının 50. Sahifesinde bir hikayeyi nakil ederken, Efendimiz "s a a"ın yüzüğünün taşında şu üç cümlemin yazılı olduğunu zikir etmiştir : "la ilahe illallah, Muhammed resulullah . Aliyyen veliyullah" " "

e-Miraca ait rivayetlerde elimize geçen rivayetlere göre, Efendimiz "s a a" şöyle buyurmuştur : "Cennette mücevherlerle süslü bir saraya girdim ve kapısının peredesinin üstünde şu yazıyı

gördüm: La ilahe illallah Muhammed resulullah , Aliyyun veliyy'ul-kavm. Diğer bir sarayın perdesinin üzerinde de Muhammed Resulullah , Aliyyun vasiyy'ul-Mustafa yazılıydı." "

ÜÇÜNCÜ ŞAHADETİ İLK VE İKİNCİ ŞAHADETE EKLEMENİN ŞİA'YA GÖRE DELİLLERİ.

Az Önce zikir ettiğimiz Ehlisünnet'e ait delillerin yanı sıra başka rivayette de nakli olunmuştur.

Bu rivayet , Özellikle Hz..Ali "as"ın velayetine şahitlik etmeyi , Allah'a ve Resulüne "s a a" edilen

şahitliğe eklemek konusuna dair deliller getirmektedir .

Ayrıca Üçüncü Şahadeti "Hz.Ali "as"ın velayetine şahitlik etmek" Ezanın bölümü kabul edip onu ,

ezanın vacip olan kısımlarından değilse bile müntahapların dan olduğunu kabul etmek gerçeğe

uzak değildir .Zira Allame Meclisi ,Bihar'ul adlı esrinde şöyle yazmaktadır : "Ezanda Hz..Ali "as"ın

velayetinde şahitlik etmenin ezanın müntahaplarından olması , Gerçeğe aykırı değildir.

Çünkü Şeyh Tusi, Allame Hilli, Şehid-i Evvel ve daha birçokları, bu konuda hadislerin geçerli

olduğunu kabul etmişlerdir. Allame Meclisi, daha önce zikir ettiğimiz Taberisi'nin ihticac Adlı

eserinde ki rivayetleri delil olarak gösterdikten sonra şunları ekliyor:

"Eğer müezzin ya da kayyım, Hz.Ali "as"ın vilayetinde şahadet etmeyi, ezan ve kametin bir kısmı

olarak değil de teberrük "Bereket" maksadıyla okunmuş olursa günah işlenmemiştir " "

Başka bir rivayette Ehl-i Sünnet'in Muhakkik âlimlerinden şeyh Abdullah Mirağı , " Mısri "es-

Selafet fı Emr'il-Hilafet Adlı esrinde Mustefiz Haber "Haber'i Mustafiz :İstilahta, Ravilerin çok

sayıda olduğu ve değişik yollarla bize ulaşan habere deniliyor .

Bu durum, Haberi tek bir haber olmasından çıkarır ve yaklaşık olarak sağlam mutavahir

düzeyine ulaşır. Olarak nakletmiştir ki dik katlarınızı yazdığı şu satırlara çekmek istiyorum:

1-Selman-i Farsi, Hz.. Peygamber efendimiz "s a a"ın zamanın da ezan ve kamette , Allah'ın

birliğine ve Hz .Peygamber "s a a"ın Risale tine şahitlik ettikten sonra ,Emir'ül-Müminin Hz. Ali

"a s"ın da velayetine şahitlik ediyordu.

Sahabelerden biri Hz. Peygamber "s a a"ın huzuruna gelerek şöyle dedi : "Ey Allah'ın resulü!

Bugün daha önce işitmediğim bir şey işittim. Efendimiz "s a a" bunun ne olduğunu sorunca

sahabe şu cevabı verdi. Selman ezan okurken Allahın birliğine ve Hz. Peygamberin risale tine

şahitlik ettikten sonra,

Hız.Ali "as"ın da velayetine şahitlik etti. ((Bu hadise ,Veda Haccı'nın dan ve Gadir Hum

hadisesinden sonra cereyan etmiştir.)) Allah'ın resulü "s a a" şöyle buyurdular : "Güzel şey

işitmişsiniz!"

2-Ebuzer Geffari Hakkında rivayet edilmiştir ki, sahabelerden biri Efendimiz "s a a" e gelerek

şöyle dedi: "Ey Allah'ın resulü! Ebuzer ezan okurken Peygamber "s a a"ın risaletine şahadetlik

ettikten sonra , "Eşhedu enne Aliyyen veliyullah" diyerek Hz.Ali "as"ın da velayetine şahadetlik

ediyordu.

Efendimiz "s a a" şu cevabı verdi: "Aynen öyledir. Gadir'i Hum da söylediğim "Ben kimin movlası isem Ali "as" da movlası dır" sözümü unuttunuz mu? Bundan sonra kim vermiş olduğu sözde durmazsa sadece kendi nefesine zülüm etmiş olur. " "

"Eğer yukarıda ki iki hadise dikkat edilecek olursa rahatça söyleye biliriz ki; ezan ve kametteki şahadet'i selase sünnettir. Çünkü Hz. Peygamber "s a a" bu şahadeti onaylamış ve imzalamıştır.

Dikkate şayandır ki zikredilen rivayetlerde ki sahabeler, yani Selman ve ebuzeri geffari Hz. Peygamber "s a a"ın Tüm Müslümanlar tarafından kabul edilen iki seçkin sahabedir. Efendimiz "s a a" onlar hakkın da övücü birçok hadis söylemiştir. Aynı şekilde nübüvvet ailesinden olan imamlar "a s" da bu iki büyük şahsiyeti methetmişler ve onları ilk büyük Şiilerden saymışlar. " " Selman'ı Farsin'nin makamı öyle bir noktaya ulaştırmıştır ki, Hz. Peygamber "s a a" onun hakkında şöyle buyurmuştur: Selman bizim Nübüvvet ailemizin bir parçasıdır. " " Ebuzeri gaffari hakkında Efendimiz "s a a" ve İmamlar "as" birçok hadis zikir etmişlerdir. Hz. Ali "as"Hz. Ali "as"Hz. Peygamber Efendimiz "s a a"dan şu hadisi naklediyor: Gökyüzünün üzerine gölgesi düştüğü ve yeryüzünün sırtında taşıdığı kimseler arasında Ebuzer Geffar'i den daha doğru sözlü biri yoktur. " "

Uzun süzün kıyası, Ezan da ve kamette üçüncü şahadetlik "şahadeti selase"Şiiaların aslı özelliklerindendir. Başta Selman, olmak üzere Şiiler bunu ezanda söylemişlerdir ve Efendimiz "s a a" da bunu onaylamıştır.

Hz. resulullah "s a a"ın zamanından beri uzun bir geçmişi olan üçüncü şahadeti zikretme, Peygamber efendimizin "s a a"ın ölümünden sonra icat edilmiş bir şey değildir. Samedani fıkıhçılarından ilim ve irfan ehli merhum muhakkik Nahrir, Ayetullah Şeyh Abd7un Nebi eraki (r.a)'ın verdiği hariç dersinde, söz konusu olan ezan ve kamette üçüncü şahadeti delillerle şerh ve ispat ettiğini bildirmiştir.

Ona göre Üçüncü şahadet, ezan ve kametin kısımlarından biridir. Bu hadis ve araştırma ve takriri öğrencilerinden âlim ve muhakkik şeyh Muhammed hasan Al-i Tahir tarafından, Risalet'ul-Hidayet fi kevn'iş-Şehadet Bi'l-Velayet fi'l-ezan ve'l-İkamet Cuz'un ke Sair'il-Ecza. Adıyla yazılmış ve basılmıştır.

Bu konuyla ilgili burada biraz genişçe yer vermek istiyorum: Büyük Âlimlerin ve taklit mercilerin Görüşleri; Geçmişte ki ve bugünkü büyük Şii Âlimlerinin ve taklit mercilerinin , "Ezan ve kamette üçüncü şahadet'e dair fetva ve görüşleri çeşitlilik arz etmektedir. Bu görüşleri şu şekilde altı guruba ayıra biliriz:

1-Bir topluluğa göre: Ezan ve kamette ki Üçüncü şahadet, Ezan ve kametin kısımlarından değildir. Gerekli de değildir, müntahap da. Ancak Onun bereket ve kutluluk için söylenmesinde

bir mahsur yoktur, hatta iyidir de.

2-Bazı âlimlere göre: Üçüncü şahadet şüphesiz ezan ve kametin kısımlarındandır.

3-Diğer bir kısma göreyse: Üçüncü şahadetin, Ezan ve kametin kısımlarından sayılması, Muhtemelen Müntahaptır.

4-Başka bir gurup ulamaya göre de: Şahadet'i selase, İmanın şiarıdır ve Şiiliğin bir simgesidir.Bu sebepten dolayı bunu ezanda ve kamette zikretmenin bin üstünlüğü vardır.Bazı zamanlarda da vaciptir ancak , ezanın bir kısmı olması kastıyla değil ..

5-Diğer bir kısım alimler ise : Hz..Ali "as"ın Allah'ın velisi ve müminlerin emri olduğu hakkında ki yaygın rivayetlere dayanarak ,Üçüncü şahadetin ezan ve kamette zikredilmesini müstahap kabul ederler.

6-Son guruba gelince: Hz: Ali "as" Hakkındaki bir önce ki gurubun dayanak gösterdiği Ehl-i Sünnet'e ait rivayetleri kast etmeksizin, Üçüncü şahadetin zikrinin müstehap olduğunu söylerler.

Bu görüşlerin izahı şudur ki: Dönemimizin meşhur Ulama ve müçtehitli ilk görüşü benimsemişlerdir. Ancak İkinci gurubun benimseyen âlim ve meralcilerden biri olan merhum Ayetullah Şeyh Abdunnebi Eraki , "Delillerle fıkıh" işlerken ondan fazla fıkhi delile dayanarak, Ezanda ve kamette Hz. Ali "as"ın velayetine şahitliğin yani Üçüncü şahadetin, Ezanın kısımlarından bir kısım olduğunu belirtmiştir.

Onun bu dersleri, Talebesi Şeyh Muhammed Hasan Al-i Tahir tarafından Risalet'il Hidayet fi kevn'iş-Şahadet Bi'l-Velayet'i Fi'l-Ezan ve'l-İkamet Cüz'ün Kesair'ul-Ecza" Hz. Ali "as"ın velayetine Şahitlik etmenin ezan ve kametin diğer kısımları gibi bir kısım olmasına kılavuzluk adıyla yazılmış ve basılmıştır.

Merhum Ayetullah ağa Mirza İstihbanati "r a " , Üçüncü şahadeti ezanın ve kametin kısımlarından kabul etmiş ve şöyle buyurmuştur. Hz. Resulullah "s a a" bunu bütün ümmete duyurması için uygun ortam bulamadı. " "

Allame Meclisi ise, Daha önce zikrettiğimiz gibi Üçüncü görüşü benimsemiş ve üçüncü şahadetin ezan ve kametin müstahap kısımlarından biri olmasının ihtimali dâhilinde olduğunu söylemiştir. " "

Hadaik adlı eserin sahibi Merhum Şeyh Yusuf Behrani ,Alleme Meclisi'nin görüşüne katılmakta ve onaylamakta dır. " "

Merhum Kaşif'ul Gita "h . 1373" Bu konuda şunları söylüyor: Genel delillerden yararlanarak Üçüncü şahadetin ezan ve kametin Müntahap eczalarından olduğunu söylemek mümkündür. " "

Merhum Ayetullah Uzma Seyyid hakim "r a " , Dürdüncü gurubun görüşlerini benimser. " "

Merhum Ayetullah Uzma Seyyid Muhammed Şahrudi, Beşinci görüşe fetva vermiştir. " " ve yine aynı şekilde Muhakik fakih H.Ağa Rıza Hamedani de Bu görüşü kabul etmiştir. " " ve birçok

Ayetullahların görüşleri kısaca şöyledir:

1-Urvet'ul-Vuska yazarı Ayetullah seyyid Muhammed Kazım Yazdi.

2- Ayetullah İsmail Sadr .

3-Ayetullah Mirza Muhammed Taki Şirazi .

4-Ayetullah Uzma Muhammed Hasan Şirazi "Büyük mirza" Ve bunun ustadı. Yani Ayetullah

Uzma şeyh Murtaza Ensari "r a" Altıncı Görüşe fetva veren merci Ulamlarındandır. " "

Merhum Ayetullah Uzma Sahibi cevahir, Bu büyük ulamaların haşiyeleri dikkate alınarak... " "

VELAYETMUHALİFLERİNE CEVAP

Ezan ve kamette Üçüncü şahadetin zikredilmesinin gerekliliğinin ortaya koyan sebeplerden biride Hz. Ali ve Hz. Ali "as"ın ailesinin düşmanları ile mücadelenin gerekliliğidir. Zira Ümeyye oğulları ve Mervan oğulları, küstahlıkta o kadar ileri gitmişlerdir ki "Allah'a sığınırız"Hz. Ali "as"ın ezan ve kamette lanet ve küfretmeyi ezanın aslından saymaya başlamışlardı.

Minarelerden ve Minberlerden bu büyük sayrısızlığı hiç çekinmeksizin haykırıyorlardı. Hatta onlar, İslam'ı ilk kabul eden ve imanını tüm Müslümanların imanından daha güçlü olan Hz. Ali "as"ın imanını ve Müslümanlığını inkâr ediyorlardı.

Oysaki Hz.Ali "as" Göz açıp kapatacak kadar bir zamanını dahi müşrik olarak geçirmemiştir.

Bilakis o, Peygamber "s a a"ın aynı kardeşi "nefsi"ve damadıydı.

Düşmanların fikir ve amellerine karşılık en iyi müdafaa, minarelerden Alah'ın birliğine ve Hz.

Peygamber "s a a" ın risale tine Şahadet getirdikten sonra emir'ül-Müminine Hz Ali "as"ın velayetine de şahitlik etmektir.

Böylece bizim amelimiz onların düşmanlıklarına karşı bir ret ve itiraz olacaktır. Nitekim Tava tur yoluyla birçok kaynaklarca nakledilmiştir ki, Uhud savaşı gibi Müslümanların Müşriklerle savaşlarında Müşrikler , "Hubel Yücelsin" haykırırlarken, Hz. Peygamber "s a a"da Müslümanlardan yüksek sesle şu cevabı vermelerini istemişti. "Allah daha büyüktür ve daha yücedir " Müşrikler, Muhakkak ki bizim Uzza'mız vardır ve sizin için Uzza yoktur. Diye bağırınca, Efendimiz "s a a"ın Müslümanlara, cevap olarak şöyle haykırmalarını emretti: "Allah Bizim sahibimizdir ve sizin sahibiniz yoktur."Ebu Sufyan bu savaşta şöyle diyordu: çark döndükçe dönmektedir. Dün siizn lehinize dönüyordu, Bugün bizim. Savaşta yenmekte vardır yenilmekte... Bugünse şans bizden yana!

Bunun üzerine Hz. Peygamber Efendimiz "s a a" Müslümanlara şöyle buyurdu: Onun bu sözlerine karşılık şöyle cevap verin: Bizim ölülerimiz cennete, sizin ölülerinize cehennemdedir."

"

Allah'ın adına yemin ederim ki Hz. Ali "as"ın velayetine şahitlik etmek; Allah'ın, Hz. Peygamber "s a a"ın ve ihsaslı Müslümanların huzurunda en sevimli ameldir; Öyle bir yemin ki ne suçtur, ne

de günah. Zira Daha önce de zikrettiğimiz gibi Efendimiz "s a a"nın sözlerinde uygun olarak, kendisinin sahip olduğu tüm keramet ve imtiyazlara nübüvvet makamı dışında Hz.Ali "as" da sahiptir.

Tüm bunlar Hz. Ali "as"ın vücudun da toplanmıştır. Ayrıca, Hz.Ali "as", Hz. Peygamber "s a a"ın şahsi gibidir. Hz. Peygamber "s a a", Hayber savaşı öncesi onun hakkında şöyle buyurmuştur: " Yarın bayrağı öyle birisine vereceğim ki Allah ve Resulü onu sever, o da Allah ve resulünü sever ."

Neticede İftihar edilecek bu vazife Hz. Ali "as"a Nasıp olmuştur. " " O dönemde Müslümanlar arasında olgunluk ve faziletleri inkâr edilmeyecek mümtaz şahsiyetler vardı, ancak Hz. peygamber "s a a",Hz. Ali "as"ı "Allah ve resulünü seven ve Allah resulü de onu seven unvanıyla şereflendirmişti.

Üstadımız Büyük âlim Mehrmizi(r a), bir konudan bahsederken şöyle diyor: "Allah'ın kanunlarının bazı merhaleleri vardır ki o merhalelerden biride, Allah'ın maslahatı ve sevdiği, şer'i kanundur. Bu konuda bazı misaller veriyor ki onları usul-u fikhî bahsinde zikretmiştir. Buradan Kolaylıkla, Hz: Ali "as"ın Allah indinde ne kadar büyük bir yeri ve sevgisi olduğunu sonuca çıkarıla bilinir..Dolayısıyla onun yüce isminin de Allah ve resulünün "s a a"nın isminin yanında zikredilmesi icap eder .

Hz. Ali "as"ın isminin zikri Allah'ın şeriatı unvanındadır. Her zaman da tekrarlanmalıdır ki insanlar Hz. Ali "as" velayetinin yüce makamını unutmasınlar ve onu, tevhit ve nübüvvetin yanında, mutluluğun ve doğruluğun ölçüsü olarak bilsinler.

PEYGAMBER "S A A" ÜÇÜNCÜ ŞAAHDETİ ONAYLAMASINA RAĞMEN NİÇİN DİĞER MİNARELERDEN DE OKUNMASINI EMRETMEDİ?

Bu noktada şu soru akla geliyor: Eğer üçüncü şahadetin "eşhedu anne Aliyyen veliyullah" zikri, Efendimiz "s a a" nazarında meşru ve sevimli idiye, neden Müslümanlara minarelere den bunun da ezan da söylenmesi için kesin bir emir vermedi. Nitekim biliyoruz ki böyle bir emir de vermemiştir?

Cevap: Üçüncü şahadetin, ezan da zikrinin yerinde ve meşru olmasıyla Hz..Peygamber "s a a" in bunun ezanda zikrini aşikara bir şekilde emretmemesi arasında bir çeliş ki ve tutarsızlık yoktur.

"Tanınmış mencilerden merhum Ayetullah Uzma Ağa Mirza istihbanati, üçüncü şahadeti ezan ve kametin kısımlarından olduğunu kabul etmiş ve şöyle demiştir: Hz. Peygamber "s a a" üçüncü şahadeti İslam ümmetine bildirmesi için ortam müsait değildi." "

Yani Efendimiz "s a a" Bunu emretmedi diye şeriata uygun değil ve hüsnü kabiliyeti yoktur diyemeyiz. Zira Hz. Ali "as"ın Muhalif, rakip düşmanlarına karşı bir takıya de yapılmış olması da mümkündür.

Eğer Allah Resulü "s a a" böyle bir emir vermiş olsaydı, Fitneye ve "münafıklar tarafından" kargaşaya yol açabilirdi. Mekke'ye yirmi kilo metre uzaklıkta ki Hudeybiye'de, Peygamberimiz "s a a" ve müşrikler arasında imzalanan anlaşma "h.6" çok olumlu neticeler vermesine rağmen ashtan bazıları, Özellikle Ömer b.Hattap, itiraz etmiş ve şöyle demişti: "Allah'a yemin ederim ki, Müslüman olduğum günden beri hiç bu kadar şüpheye düşmemiştim?.

Bunun kısaca açıklaması şu ki: Hz. Peygamber "s a a" , Hiçri /6/ yılın, Zilkade ayında bir rüya gördü ki, Mekke'ye giriliyor ve Kâbe putlardan temizleniyordu. Hz. Resulullah efendimiz "s a a" Gördüğü bu rüyayı ashabına anlattı.

O yıl efendimiz "s a a" dolayısıyla birlikte umre ziyaretini yapmak için Mekke'ye doğru yola çıktı.

Ashap, Efendimiz "s a a" rüyasının o sene gerçekleşeceğini Ümit ederek yola çıkmıştı. Ancak müşrikler, Efendimiz "s a a" in ve ashabının Mekke'ye girmelerini yasakladılar. Hz. Peygamber efendimiz "s a a" de orda bulunan bir ağacın altında Müslümanlardan biat aldı buda Rıdvan biati denilmektedir. Küreyiş kâfirleri bu biatten haberdar oldukları zaman İslam ordusuna saldırmaktan korktular. Neticede Mekkeliler bir temsilcisini Hz. Peygamber efendimiz "s a a" in yanına gönderdiler.

Arka arkaya yapılan görüşmelerden sonra Hudeybiye anlaşması imzalandı. Bu anlaşma hayber ve Mekke'nin fethi gibi birçok olumlu sonuçlar beraberinde getirmişti. Hz. Peygamber efendimiz "s a a" görmüş olduğu rüya bir sonra ki yıl gerçekleşmiştir. Hz. Peygamber efendimiz "s a a" on dokuz gün Hudeybiye de kaldıktan sonra Medine'ye döndü. " "

Hz. Resulullah efendimiz "s a a" in yanında bulunan kişilerden bazıları bu gelişmelerden rahatsız oldular ve itiraz ettiler. Hz: Resullullah "s a a" in ruyasına uygun olarak Kâbe'ye gidip tavaf etmeyi umduklarını ancak hiçte öyle olmadığını söylediler. Ömer b. Hattab'ın ağzından şunları naklediyoruz:

"Allah'a yemin ederim ki ,Müslüman olduğum günden beri hiç bu kadar şüpheye düşmemiştim.Peygamber "s a a" in yanına gittim ve şunları söyledim sen Allah'ın resulü değilsin?.

O da bana evet, Resulüyüm dedi. Ben, "Peki hak üzere,kafirlerde batil üzere değillermi?. Diye sorunca, Evet öyledir, diye cevap verdi. Ben şöyle dedim; Peki o halde niçin aşağılanmayı dinimize sokuyor ve onu onu kabul ediyoruz?

Hz. Peygamberimiz "s a a"Buyurdu : "ben Allah'ın resulüyüm ve asla ona isyan etmem."Bunun üzerine şunu sordum : " Peki, Yakında mekke'ye gireceğiz ve kabe'yi tavaf edeceğiz demedinmi?..Oda evet , dedim , ancak bu sene gireceğizmi, dedim?..diye sorunca ben 'Hayır' Dedim .Hz. Peygamber bana , Sen bu yıl olmasa gelecek yıl , Mekke'ye gireceksin ve kabe'yi tavaf edeceksin dedi.

Neticede Efendimiz "s a a" buyurduğu gibi, bir yıl sonra ki sene yani , "h.7" yılda Müslümanlar umre için Mekke'ye girdiler ve kabe'yi tavaf ettiler. " "

Bu örneklerden maksadımız, Hz.Peygamberimiz "s a a" in bazen etrafındakiler itirazlarına ve baskılarına maruz kaldığını göstermektir. Allah'ın resulü "s a a"vefatından az bir zaman önce Müslümanlara, uymaları ve kendisinden sonra şüpheye düşmemeleri için vasiyetini bir kâğıda yazmak istedi. Ancak Hz. Ali "as"ın rakiplerinden bazıları, Hz.Peygamber efendimiz "s a a"ın sayıklamakla itham ettiler.

Bu sözlerden rahatsız olan ve sinirlenen Efendimiz "s a a" yazmayı düşündüğü şeyleri yazmadı. Bu konu, Ehl-i sünnetin temel kaynakları olarak kabul ettiği , "Sahih-i Buhari ve Sahihi Müslim gibi hadis kitaplarında geçmektedir. " "

Bu olay tarih ve hadis kitaplarında " kâğıt ve mürekkep hadisi" olarak meşhurdur. Olay şöyle cereyan etmiştir: Hz. Peygamber "s a a" ölüm döşeyende yatarken, Rehberin kim olacağına dair perde arkasından çevrilen entrikalardan haberdar olmuştu. Rehberlik meselesinde ümmetin ihtilafa düşmesini ve benzeri şeyleri önlemek için, Hz. Ali "as"ın ve Ehl-i Beyt'in İmamların "s a" halifeliğini yazılı bir şekilde onaylamak ve gelecek nesillere bir senet bırakmak istiyordu.

Bir gün sahabenin ileri gelenleri, hasta yatağında yatan Efendimiz "s a a"i ziyarete geldiler. Efendimiz "s a a" onlara yönelerek şöyle buyurdu; "Bana kâğıt ve mürekkep getirin! Benden sonra yoldan çıkmamanız için bir şey yazacağım."O esnada Ömer b. Hattap, meclisteki sessizliği bozdu ve şöyle dedi:"Hastalık peygambere galip gelmiş olmalı ki sayıklıyor. Kuran, Semavi bir kitap olarak önümüzde duruyor ve bize yeter" bu sözler orada bulunanlar arasında kargaşalığa yol açtı. Bir kısmı bağırmaya başladı. Bir gurup, Peygamber "s a a"ın emirlerini yazmak için bir kâğıt ve kalem getirdi. Ömer ve onun taraftarları buna mani olmaya çalıştı. Sonuçta Hz Peygamberimiz "s a a" bu saygısızca davranışlardan dolayı çok rahatsız oldu ve şöyle dedi: "Kalkın ve buradan gidin" İbn-i Abbas Bu hadiseyi naklettikten sonra şöyle diyor: Sahabelerden bir gurubun Mücadele ve ihtilaflarının Hz. Peygamber "s a a"ın söz konusu mektubun yazmasına engel olması, İslam adına en büyük musibet, felaket ve en üzücü hadisedir." "

Muaviye'nin Haşim oğulları'na karşı güttüğü düşmanlık ve kin duyguları "ezanın aslının aslını değiştirme pahasına... Ki daha önce zikretmiştik" Bu durumu teyit eder niteliktedir. Evet, Ortalığı karıştıranların, Efendiimiz "s a a"ın vasiyetini yazmasına mani olanların ve hazreti ölüm döşğinde incitenlerin varlığını düşündüğümüz zaman, Hz. Resulullah "s a a"Huzuru tesis, ihtilaf ve aleyhtarlığı ortadan kaldırma düşüncesiyle, üçüncü şahadetin ezan ve kamette okunmasını açık bir şekilde emretmesinin gerçeğe hiçte aykırı olmadığını görürüz. Ancak Daha önce zikredildiği gibi, Efendimiz "s a a" Her fırsatta değişik

ifadelerle, Hz.Ali "as"ın Velayetine şahadeti, Allah'ın Birliğine ve Kendisinin Peygamberliğine şahitlikle birlikte anmıştır.

Yine bunun gibi acı bir hadise de, Efendiimiz "s a a" Usame b. Zeyd'in ordusuna cepheye Hareket için verdiği emre muhalefette yaşandı. Bu olayda şöyle gelişmiştir sizlerin dikkatini çekmek istiyorum bu konuya!

Usame ordusunun macerası kısaca şöyledir: Hz. Peygamber "s a a" efendimiz ölüm döşerindeydi. Güçlü Bizans ordusunun, İslam'ın yayılışının önüne geçmek ve İslam ülkesinin mahrem noktalarına saldırmak için hazırlığı haberi geldi. Hz. Peygamber efendimiz "s a a" Muhacir ve enserden oluşan bir ordu hazırladı.

Bu ordunun içinde Abu Bekir, Ömer, Sad b. Vak kas, Abu Ubeyd'e cerrah vs. Tanınmış kişiler vardı . Hz. Peygamber "s a a" kendi eliyle bayrağı Usame'ye ((o zaman yirmi yaşında ya vardı ya yoktu) verdi.

Onu bayraktar ve ordu komutanı etti ve şöyle buyurdu: "Allah'ın ismiyle ve Allah yolunda, Allah'ın düşmanlarıyla savaş! Kesinlikle Medine'den ayrılarak, Bizans'a karşı ordunla birlikte yola düş." Bu konuda efendimiz "s a a" çok ısrar etmişti. Hz. Resulullahın ısrarında incelenmesi gereken üç nokta vardır:

1-Düşmanın saldırılarını önlemek.

2-Hz. Ali "as"ın halifeliğini yürürlüğe soka bilmek için bu işe engel olacak şahısları Medine'den çıkarmak.

3-Bayraktar ve komutan seçiminde, Hz. Resulullah "s a a" davranışlarıyla Müslümanlara, takva ve manevi yönden güçlü olanın, bu tür vazifelere daha layık olduğunu öğretti. Usame güzel bir gençti ve manevi liyakatinin hatırına, Hz Peygamber efendimiz "s a a" tarafından ordu komutalılığına getirilmişti. Usame silahlı İslam ordusunu, Medine'den Curf "Medine'ye bir fersak uzaklıkta bir yer'e "kadar götürmüştü. Diğer savaşçıların da kendilerine katılmalarını beklemek ve daha sonra da Bizans'a doğru koyulmak için Curf'de bir ordugâh kurdu.

Hz. Peygamber "s a a"Usame'ye Duraklamadan hareket etmesi haberini gönderdi. Usame de ordusuyla birlikte harekete geçti ve Bizans ile yapılan savaşta İslam ordusu galip geldi. Usame ganimetleri ve bir gurup esiri alarak Medine'ye geri döndü. Ancak, Efendimiz "s a a" bu zaman zarfında vefat etmişti.

Burada dikkat edilecek husus şudur ki, Usamen'in ordusunda ki bazı tanınmış kişiler, Hz. Peygamber "s a a"ın vefatı anında kendilerinin Medine'de bulunmalarının gerekli olduğunu söyleyerek emre itaatsızlık etmişler, ordudan ayrılmışlar ve geceleyin Medine'ye geri dönmüşlerdi. Hz. Peygamber "s a a" geri denerek ihtilaf çıkaranlar hakkında hissettiği nefreti belirtmiştir. " "

Anlattığımız bu hadise de aynı şekilde bir grubun " hatta en tanınmışlarda bu grubun içerisindeydi" Muhalefetini Hz. Peygamber "s a a" de onayladığı gibi göstermektedir. Söylendiği gibi, Hz. Ali "as"ın Rehberliğinin özellikle ezan ve kamette ilan edilmesi meselesi, bazı muhaliflerin ve inatçıların, kargaşa ve fitnelere sebep ola bilirdi. Bu yüzden efendimiz "s a a" ortamı müsait görmediğinden, çaresiz onun ezan ve kamette açıkça ilanını söyleyememiştir. Bazılarının cahiliyet devri taassupları, Nefislerine yenilmelerine sebep oldu, Allah resulü "s a a"nın emrine isyan ederek Usame'nin ordusuyla hareket etmediler. Sadece şükreden, hakkı tanıyan kimseler Usame'nin ordusuna katıldı. Allah'u taala, Kuran'da onlar hakkında şöyle buyurmaktadır: "Kullarımdan çok azı şükredendir" " "

Allah resulü "s a a" nün asrında, Resulullah'ın çok sevdiği ancak takiiye gerekçesiyle, (Münafıkların ortalığı karıştırmamasından çekindiğinden dolayı) yapmaktan vazgeçtiği birçok şey vardı. Özellikle Ehl-i Sünnet ve Şiiler tarafından nakledilen mütavatır hadislerden birinde (bunların birçoğu ilim bilmeyi gerektirir,)Hz. Resulullah "s a a" efendimiz Hanımlarından biri olan Aişe'ye şöyle buyurdu: "Eğer senin kavmin yeni Müslüman olamamış olsaydı, Kâbe'yi yıkardım ve yeniden yapardım. Onun için de iki kapı bırakırdım ."

Bu hadiste kasıttan şudur: Henüz İslam, o kavmin vücudunda derinlemesine sirayet etmemiştir. Yani o kavim, Kayıtsız ve şartsız İslam'a teslim olmamıştır. Bu yüzden Kâbe'nin yıkılarak yeniden yapılmasıyla bir takım fitnelerin doğması ve kargaşalığın yaşanmasıyla mümkündür. Ancak ben, fitneleri gidermek için, bu işi yapmıyorum. Gerçi, Kâbe'nin yeniden inşa edilmesi, saldırılardan korumak için iki kapısının olması ve birinin giriş ve diğerinden de çıkış kapısı olarak düzenlenmesi daha münasip idi.

Hz. Peygamber efendimiz "s a a" Üçüncü şahadetin ezanda minarelerde söylenmesi konusunda ki bir açıklamasının ve emrinin olmaması, bunun dinde yeri olmadığı anlamına da gelmez. Sonuç olarak, Üçüncü şahadetin "şhedu enne Aliyyen veliyullah" Allah'ın birliğine ve Peygamber "s a a"nın risale tine şahadetle birlikte söylenmesi iman ve velayetin şartlarından ve velayetle iman bunsuz asla kâmil olmaz.

Bu yüzden, Üçüncü şahadetin, ezan ve kamette bir kere söylenmesi, ihtiyali olmanın gereğidir.

Nitekim bütün büyük ulemalar şöyle buyurmuşlardır:

"Üçüncü şahadet, ezan kısımlarından olmasa dahi hiç şüphe yok ki imanın şartlarından ve kısımlarındandır.

Son olarak Sizlere Hz. Ali "as"ın Hilafeten uzaklaştırılma konusunu sizlere hatırlatarak hakkın nasıl yok olduğunuzu göreceksiniz. Bizim kastımız bu kayıp olan hakkın insanlar arasında tanınmasıdır.inş bu konuyla ilgili sağıfede nelen oldu tarih kitaplarına baka bilirsiniz . Burada, Ehl-i beyt "as" için zahmet çeken tüm dergi ve site sorumlularına sonsuz teşekkürlerimi

sunarım. Allahtan onlar için Rahmetini ve tovfığını inayet etmesi için, Yüce Rabbime el açarak onlara duacı olııııı. Allah sizlerden Razı olsun. Benim Bu eserimi hem derginizde ve sitenizde yayına sunduğunuz için sizlere minnatarım, saygılarımla şeyh Ali rıza yeşil kaya...
Allah'umme Sall'i Ela Muhammedin ve Ali Muhammed "s a a" Ve Eccil Ferecehum.

...SON